TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

# OF BİLE DEME ANAYA BABAYA

Yazan: **Sami Aslan** - 8 Nisan 2011

OF BİLE DEME ANAYA BABAYA

Kıymetli okurlar, Bizleri doğuran ve sevgiyle, şefkatle büyüten analarımız, bizleri koruyan ailelerimizin, evlerimizin direği babalarımız, bu muhterem insanlara ne kadar saygı gösteriyoruz?

Onlara saygıda sevgide şefkatte kusur etmememiz gerektiğinin bilincinde miyiz?

Kıymetli okurlar eskiden ailelerimiz çok kalabalık bir şekilde hep bir arada yaşardı. Yani her evde on oniki kişi yaşardı. Bu şehirde de kasabada da köyde de aynıydı, dolayısıyla çocukluk, gençlik ve yaşlılık dönemlerini iç içe yaşıyorduk. Yani dedeler, torunlar, gelinler, evlatlar her şeyi beraber paylaşırdık.

Hayat şartlarından mı diyelim, gelenek göreneklerimizin kaybolmasından mı diyelim, kültür erozyonundan mı diyelim bilmiyorum, bildiğim tek şey var, o da anaya, babaya, büyüğe, küçüğe saygının sevginin hızlı bir şekilde azalması hatta kaybolması. Yaşadığımız hayatta birinci vazifemiz olan anaya babaya karşı şefkat ve merhametli olma görevimizi ne kadar yapabiliyoruz veya yapıyor muyuz?

Bizleri dünyaya getiren anamızı göz önüne alırsak, bizleri dünyaya getirinceye kadar karnında taşıdığı dokuz ay on günlük zamanı boyunca,

nasıl ve ne güçlükler geçirdi, bizler bunu biliyor muyuz? Bence hayır, kesinlikle bilemeyiz, bırakın bilmeyi tahmin bile edemeyiz, onu en iyi bilen, o anı yaşayan analarımızdır. Peki, bu durumu geçelim değerli okurlar, bizleri dünyaya getiren analarımız dünyaya getirdikten sonra, ne zahmetler, ne çileler, ne acılar çektiler, bilebilir miyiz veya tahmin edebilir miyiz? Bence hayır. Ne bilebiliriz nede tahmin edebiliriz.

Onu da yine en iyi bilen analarımız ve babalarımızdır. Bizleri bir zahmetlerle, el bebek gül bebek büyüten analarımız bizler için canını hiç düşünmeden feda edebilen analarımız babalarımız, yaşlandıklarında bizlerden ne kadar ilgi görüyorlar, onlara ne kadar ilgi gösterebiliyoruz? Bizler çocukluk dönemlerimizde anne-baba şefkatini ararız değil mi? İşte onlarda yaşlandıklarında bizlerin sevgi ve şefkatini beklerler değerli okurlar.

Günümüzde maalesef yukarıda bahsettiğim bir arada yaşama yani dedelerin, ninelerin, evlenmiş ve evlenmemiş oğullarıyla, kızlarıyla gelinleriyle birlikte yaşayan aile sayısı yok denecek kadar azdır. Değerli dostlar, yaşlılık aynı zamanda güçten düşme ve bazı uzuvların işlevini yerine getirememe durumudur.

Bu durumu kısaca şöyle açıklayabiliriz; foksiyon kaybı, yani ruhi ve zihni hastalıkların artması, kendi kendine bakamama, yani başkasının yardımına ihtiyaç duyma diyebiliriz. Bütün bunları göz önüne alırsak yaşlı ana babalarımıza bakmanın ne kadar önemli olduğunu görür ve anlarız. Yüce Allah'ın buyruğu da bu yöndedir. Anaya ve babaya iyilik sevgi şefkat le yaklaşmamız, onlara bakmamız ve onlara öf bile demememizi emretmiştir.

Allah celle celaluhu, onlara dua etmemizi ve dua ederken kendi küçüklüğümüzü hatırlamamızı, anamızın bizi dokuz ay on gün nasıl karnında taşıdığını ne zorluklar çektiğini kendi özünden çıkan sütle bizleri besleyip büyüttüğünü, gecelerini uykusuz geçirdiğini senin uyuman için nasıl çaba sarf ettiğini, babanın senin için gecesini gündüzüne katarak çalıştığını unutma! Onun için yaşlılarımıza elimizden geldiğince hoş

davranmak onların bu son günlerinde gönlünü almak dualarını almak bizlerin birinci vazifesidir.

Yarın bizler de yaşlandığımız zaman aynı duruma düşeceğimizi aklımızdan çıkarmamalıyız

Saygılarımla..

Sami ASLAN-Şair yazar

## Yorum Ekle

**Sami Aslan**